

РАН БОСИЛЕК КОН И ЛИСИЦА

chitanka.info

Стар кон вървял из гората. Вървял и тъжно нареждал:

— Цял живот не съм почивал. Работих за господаря. Сега на стари години той не иска да ме храни. Изпъди ме от обора. Къде сега ще отида? Както съм стар и отслабнал, кой господар ще ме вземе?

През туй време се задала насреща му Кума Лиса.

— Къде, Коньо?

— Остави се, Кума Лиске! Изпъди ме господарят. Не съм можел да работя, да си изкарвам прехрана. А цял живот, както знаеш, само за него се трудох. Остави, че ме изпъди, а взел, че ми се надсмива.

— Как ти се надсмива, братко?

— Можеш, казва, да се върнеш да живееш пак при мене, но ако ми лъв докараш. Де се е чуло и видяло стар кон с лъв да се разправя? Научи ме, Кума Лиске, какво сега да направя! Кажу ми, къде да се дяна?

Позамислила се Лиса, усмихнала се и рекла:

— Слушай, Коньо! Легни тука и се престори на мъртъв. Аз ще ти доведа лъва, хитричко ще го привържа за опашката ти с въже и ти ще го влачиш лесно — подарък за господаря.

— Да си жива, Кума Лиске! Зная, че ще ми помогнеш. Но с моя ум не мога да разбера — аз ли лъва, или лъвът мен ще влачи. Той е толкоз много силен! С един скок ще ме събори и за миг ще ме излапа.

— Не плаши се! — рекла Лиса. — Аз ще го овържа здраво. Тука имам въже скрито. Лежи и чакай спокойно!

Легнал конят. Хуква Лиса. Стига при лъва и казва:

— Здрав бъди ми, Лъвчо славен!

— И ти да си здрава, Лисо! За какво пристигаш тука?

— Умрял кон за теб намерих. Ще се нагостиш богато. Ела с мене! Тук е близко.

— Благодаря ти, Лисано, че за мен така се грижиш. Тъкмо навреме пристигаш. Да вървим! От глад умирам!

Тръгнал Лъвът с Кума Лиса. Като наближили коня, кумицата кротко рекла:

— Няма да ти е удобно да изядеш тука коня. За опашката ти с въже ще го завържа аз здраво. До леговището, Лъвчо, завлечи го и изяж го!

— Бива, Лиске, завържи го!

Кума Лиса се затекла, скритото си въже взела, към лъва се приближила, поклонила се и рекла:

— Реших да не връзвам, царю, за опашката ти коня. За да не усещаш болка, за врата и над краката аз ще ти завържа коня. Тъй по-лесно ще го влачиш.

— Както по-добре ще бъде, тъй го вържи, Кума Лисо. Ти от връзване разбираш. Както знаеш, тъй ще сториш.

Кума Лиса омотала на лъва краката здраво. Стегнала му и главата, и шията, и устата. Вързала го незабавно за опашката на коня, па извикала доволна:

— Хайде, Коньо! Тегли здраво! Завлечи го незабавно при твоя стопанин вкъщи. За насмешката върни си!

Рипнал конят, събрал сили, завлякъл чак вкъщи лъва. Господарят му се слисал:

— А бре, Коньо, какво стори? Как направи това чудо?

А конят му отговорил:

— Не се чуди, господарю. Тоя лъв неблагодарен старите си слуги пъдел. Те го вързали тъй здраво. Аз пък гост на теб го вода. Поприказвайте си с него.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.